

MERITIUS®

ADVOCATEN - AVOCATS

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Verdachte periode kan langer dan 6 maanden1**Neergelegde jaarrekeningen zijn neergelegd !1****Opletten voor registratierechten bij ontbonden verkoop2****Kaderlid ontslaan is geen daad van dagelijks bestuur2****Hoe boekt een vennootschap een gratis verkregen opstal ?3****Je gaat voor de winst of je gaat er niet voor ! 3****Fiscus mag niet met 'natte vin-ger' taxeren 4****Bij zwarte inkomsten geldt het annaliteitsbeginsel niet 4****Verdachte periode kan langer dan 6 maanden**

Luc STOLLE

Een vennootschap wordt overgenomen door een grotere groep. Haar activiteiten worden grotendeels overgebracht in andere groepsvennootschappen. Niet lang nadien gaat de vennootschap failliet. De curator is het niet eens met deze handelwijze en verzoekt de rechtbank de datum van staking van betaling vast te stellen op het moment dat de vennootschap werd overgenomen. Op die manier zou de verdachte periode meer bedragen dan 6 maanden.

De curator beroept zich op artikel 12, laatste lid Faill.W. dat bepaalt dat de datum van staking van betaling kan worden vastgesteld op meer dan 6 maanden vóór het vonnis van faillietverklaring wanneer de vennootschap voordien werd ontbonden. Dit is het geval wanneer er aanwijzingen bestaan dat de ontbinding werd bewerkstelligd met de bedoeling nadeel te berokkenen aan bepaalde schuldeisers. Het is

daarbij van geen belang of de vereffening al dan niet werd afgesloten.

De Antwerpse handelsrechtbank volgt de stelling van de curator. Zij stelt vast dat de vennootschap na de overname haar eigen vennootschapsbelang en economische zelfstandigheid volledig had prijsgegeven, wat moet beschouwd worden als een feitelijke ontbinding. Aangezien er bovendien aanwijzingen zijn dat deze feitelijke ontbinding was bedoeld om nadeel te berokkenen aan de schuldeisers, kan artikel 12, laatste lid Faill.W. worden toegepast. De datum van staking van betaling kan aldus worden vastgesteld op de datum waarop de vennootschap onderdeel is geworden van de groep. Het feit dat deze datum zich meer dan 6 maanden vóór de datum van het faillissementvonnis situeert, vormt *in casu* geen probleem.

*Kh. Antwerpen 22 oktober 2009***Neergelegde jaarrekeningen zijn neergelegd !**

Didier BAECKE

Het Openbaar Ministerie dagvaardt een vennootschap in gerechtelijke ontbinding omdat zij gedurende drie opeenvolgende jaren haar jaarrekeningen niet had neergelegd bij de Nationale Bank (artikel 182 W.Venn.). Hoewel de vennootschap vervolgens deze jaarrekeningen neerlegt, zet het Openbaar Ministerie door omdat het betwist dat de rekeningen een getrouw beeld geven van het vennootschapsvermogen. Het Hof van Beroep te Brussel volgt de argumentatie van het Openbaar Ministerie evenwel

niet en oordeelt dat de betrokken vennootschap haar situatie weldegelijk rechtsgeldig heeft ge-regulariseerd door de betrokken jaarrekeningen alsnog neer te leggen. De vennootschap wordt dus niet ontbonden. Aldus stelt het hof dat de rechter in het kader van een ontbindingsvordering niet gehouden is tot een inhoudelijke controle van de jaarrekeningen.

Hof Brussel 29 oktober 2009

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Volgens artikel 146, alinea 2 van het W. Reg. Is het verkooprecht verschuldigd zelfs indien de rechter de ontbinding van de koop-verkoop uitspreekt. Er is slechts één uitzondering, nl. wanneer uit de beslissing blijkt dat ten hoogste één jaar na de overeenkomst een eis tot ontbinding of herroeping, zelfs bij een onbevoegd rechter, werd ingesteld.

Opletten voor registratierechten bij ontbonden verkoop

Luc STOLLE

Een overeenkomst inzake de overdracht van een onroerend goed wordt niet uitgevoerd. De koper stapt naar de rechtbank. Hij vordert initieel de gedwongen uitvoering, maar bedenkt zich nadien en eist finaal de ontbinding van het verkoopcompromis. De rechtbank spreekt de ontbinding uit. Vervolgens komt de fiscus op de proppen. Deze meent dat het vonnis belastbaar is op basis van artikel 146, alinea 2 van het W. Reg. Dit artikel bepaalt dat het verkooprecht verschuldigd blijft zelfs indien de rechter de ontbinding van de koop-verkoop uitspreekt. Er is slechts één uitzondering, nl. wanneer uit de beslissing blijkt dat ten hoogste één jaar na de overeenkomst een eis tot ontbinding of herroeping, zelfs bij een onbevoegd rechter, werd ingesteld.

De koper, die ondanks de ontbinding toch het registratierecht van 10 % moet ophoesten, stapt naar de rechtbank en stelt dat de dagvaarding werd ingesteld binnen de termijn van één jaar. Weliswaar werd initieel enkel de gedwongen

uitvoering gevraagd, doch er werd, aldus de belastingplichtige, voorbehoud gemaakt voor elke mogelijke uitbreiding van de vordering.

Het Gentse Hof van Beroep volgt evenwel het standpunt van de fiscus. Het hof is van mening dat er geen tijdige eis tot ontbinding of herroeping van de overeenkomst werd ingesteld.

Het Hof wijst ook de andere argumenten van de belastingplichtige af. Dit is onder meer het geval voor het argument dat er geen sprake was van eigendomsoverdracht daar de opschortende voorwaarden (m.n. het verlijden van de notariële akte en de betaling van de koopprijs) niet vervuld waren. Het Hof stelt dat een verkoop met uitgestelde eigendomsoverdracht tot aan het verlijden van de authentieke akte slechts een tijdsbepaling voor de overdracht inhoudt. Het registratierecht treft daarentegen de overeenkomst en niet de eigendomsoverdracht.

Hof Gent 30 juni 2009

Kaderlid ontslaan is geen daad van dagelijks bestuur

Philippe VANDEN POEL

De gedelegeerd bestuurder ontdekt zware fouten in de handelswijze van een kaderlid en is daarom van mening dat er een onmiddellijk einde moet worden gesteld aan de arbeidsovereenkomst van het bewuste kaderlid. De gedelegeerd bestuurder weet dat, overeenkomstig artikel 35 Arbeidsovereenkomstenwet, het ontslag om dringende redenen dient gegeven te worden binnen de drie dagen na de kennisname van de redenen en gaat daarom zonder verwijl over tot ontslag.

Het kaderlid legt zich niet zomaar bij dit ontslag neer en start een procedure voor de Arbeidsrechtbank en nadien het Arbeidshof te Luik. Het kaderlid stelt dat de beslissing om hoogopgeleid personeel zoals hemzelf aan te werven of te ontslaan geen handeling van dagelijks bestuur is. De beëindiging van zijn arbeidsovereenkomst behoorde aldus niet tot de bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder en is aldus op ongeldige wijze gegeven.

De vennootschap verdedigt zich en stelt dat een beslissing waarbij de bevoegdheid werd overschreden steeds het voorwerp kan uitmaken van een bekrachtiging. Zij stelt dat de ontslagbeslissing van de gedelegeerde bestuurder door de voltallige raad van bestuur is bekrachtigd.

Het Hof volgt de stelling van de vennootschap niet: de terugwerkende kracht van de bekrachtiging mag geen schade toebrengen aan de verworven rechten van derden.

Moraal van het verhaal: het ontslag van een kaderlid wegens een dringende reden is geen daad van dagelijks bestuur en dient daarom te worden genomen door de voltallige raad van bestuur. Wordt de beslissing genomen door een niet bevoegde persoon, dan dient de raad van bestuur de bekrachtiging te verlenen vóór het verstrijken van de bedoelde drie dagentermijn.

Arbh. Luik 7 december 2009

Hoe boekt een vennootschap een gratis verkregen opstal ?

Luc STOLLE

Een vennootschap verwerft bij het einde van een opstalovereenkomst de gebouwen ten kosteloze titel. De fiscus is van oordeel dat de vennootschap aan de verworven gebouwen een waarde moet toerekenen. De fiscus stelt immers dat de vennootschap bij het opstellen van hun jaarrekening een 'getrouw beeld' moet geven van haar vermogenstoestand.

De Leuvense rechter is het daarmee niet eens: in de Belgische boekhoudwetgeving geldt het principe dat alle activa die in het ondernemings-

vermogen worden opgenomen, gewaardeerd worden in functie van de middelen die de onderneming heeft moeten afstaan als tegenprestatie voor de verkrijging ervan. Aangezien de vennootschap in het voorliggende geval geen betaling heeft moeten doen, ziet de rechtbank niet in waarom zij naar aanleiding van de verwerving van de gebouwen aan de verworven activa enige waarde moest toerekenen.

Rb. Leuven 11 september 2009

Je gaat voor de winst of je gaat er niet voor !

Didier BAECKE

Het bestuursorgaan van een handelsvennootschap verleent een borg voor de betaling van de schuld van twee niet-verbonden vennootschappen. Er komt evenwel intern protest en finaal vordert de vennootschap de nietigheid van haar eigen borgstelling: ze argumenteert dat de borg een handeling om niet (uit vrijgevigheid) is die werd gesteld ten voordele van derden waarmee zijzelf geen enkele band heeft; de handeling diende noch haar doel noch haar maatschappelijk belang, zelfs niet op onrechtstreekse wijze. De borgtocht is, aldus de vennootschap, in strijd met het wettelijk specialiteitsbeginsel van handelsvennootschappen (ook legaliteitsbeginsel genoemd) zoals verwoord in artikel 1 W.Venn. en dient daarom te worden nietigverklaard.

Het Hof van Beroep te Luik is het eens met deze stelling. Het winstoogmerk is inherent aan elke handelsvennootschap. Dit wettelijke specialiteitsbeginsel is van openbare orde, hetgeen impliceert dat de vennootschap geen handeling kan bekrachtigen die strijdig is met dit beginsel. De handeling kan aldus nietig worden verklaard, zelfs op verzoek van de vennootschap.

Volgens het Hof hoeft de vennootschap evenmin te bewijzen dat derden kennis hadden van haar maatschappelijk doel. Het gaat immers niet om een inbreuk op de maatschappelijke doelomschrijving (statutair specialiteitsbeginsel), maar wel op een inbreuk op de wettelijke finaliteit van

een handelsvennootschap, namelijk het winstoogmerk.

Dat de vennootschap al dan niet verantwoordelijk heeft gehandeld ten opzichte van het bestuursorgaan dat de betwiste handeling heeft gesteld, is tot slot zonder belang, aldus het Hof.

Rechtbanken blijken ook in andere gevallen streng voor rechtspersonen en hun aandeelhouders/leden die het wettelijk specialiteitsbeginsel niet eerbiedigen.

Zo werden de oprichters/bestuurders die hadden toegestaan dat een VZW commerciële activiteiten voerde, door de Antwerpse rechtbank hoofdelijk aansprakelijk gesteld als waren zij vennoten van een commerciële maatschap. In casu werden zij veroordeeld tot betaling van de schulden van de VZW.

In dezelfde zin oordeelde ook de rechtbank te Brugge dat diegene die achter de schermen van een insolvable VZW commerciële activiteiten organiseert onrechtmatig handelt tegenover de schuldeisers van de VZW.

Hof Luik 4 december 2009

Rb. Antwerpen 22 december 2009

Rb. Brugge 27 januari 2010

Het winstoogmerk is inherent aan elke handelsvennootschap. Dit wettelijke specialiteitsbeginsel is van openbare orde, hetgeen impliceert dat de vennootschap geen handeling kan bekrachtigen die strijdig is met dit beginsel.

Zwarte inkomsten die afkomstig zijn uit illegale activiteiten kunnen belast worden in het jaar van storting op rekening.

Fiscus mag niet met 'natte vinger' taxeren

Luc STOLLE

De fiscus heeft ernstige twijfels omtrent de aangegeven omzet van een winkelier. Om de werkelijke omzet van de winkelier vast te stellen hanteert de fiscus twee methodes: enerzijds een reconstructie van de aankopen via inlichtingen van leveranciers en niet-verklaarde betalingen, en anderzijds de reconstructie van ontvangsten. Beide methodes geven evenwel zeer uiteenlopende resultaten. De fiscus is nogal opportunistisch en beslist te taxeren op basis van het hoogste resultaat. De belastingplichtige protes-

teert en brengt de betwisting finaal voor het Hof van Beroep te Brussel.

Het Hof is het niet eens met de fiscus. Het bestempelt de aanslagen als willekeurig en wel om twee redenen: de aangewende methoden zijn, gezien hun uiteenlopende resultaten, niet betrouwbaar; bovendien motiveert de fiscus niet waarom zij finaal de methode met het 'grootste rendement' heeft gekozen (art. 340 WIB 1992).

Hof Brussel 8 september 2010

Bij zwarte inkomsten geldt het annaliteitsbeginsel niet

Philippe VANDEN POEL

Uit het straf dossier blijkt dat gelden op een bankrekening werden gestort afkomstig zijn uit illegale activiteiten. De fraudeur probeert de taxatie te ontspringen door te stellen dat de fiscus de zwarte inkomsten slechts kan belasten in het jaar waarin zij effectief zijn behaald en niet in het jaar dat ze op rekening zijn gestort. Hij argumenteert zijn stelling door te insinueren dat fraudegeld doorgaans eerst een tijd cash wordt aangehouden en niet onmiddellijk op een rekening wordt gezet.

De fiscus is het daarmee niet eens. Zij is van mening dat de sommen belastbaar zijn tijdens het jaar van storting zodat zij niet hoeft aan te tonen dat de zwarte inkomsten ook effectief behaald zijn in dat jaar.

De fiscale rechter te Bergen volgt de fiscus.

Rb. Bergen 9 september 2010

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Avenue Cardinal Mercier 46 - 5000 Namur
Tel. +32 (0)81 74 42 04 - Fax +32 (0)81 74 42 07
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be